بسیاری از داروهای مورد استفاده بدون نسخه از جمله داروی ضد سرفه، سرماخوردگی، و ... باعث گیجی ناخواسته می‌شوند که ممکن است رانندگی را با مشکل روبه‌رو کند.

چهره

تولد ۹۰ سالگی معروف‌ترین نویسنده تبعیدی جهان

میلان کوندرا، استاد ادبیات چک اول آوریل پا به ۹۰ سالگی گذاشت. شاهکار «سبکی غیرقابل تحملِ بودن» در سال ۱۹۸۴ او را تبدیل به یک ستاره ادبی بین‌المللی کرد. کوندرا تا موقع انتشار آن کتاب، تقریبا یک دهه بود که در تبعید در پاریس زندگی می‌کرد. کتاب‌های او در چکسلواکی ممنوع شده بودند و از زمانی که در سال ۱۹۷۸ دولت مورد حمایت شوروی حق شهروندی او را سلب کرده بود، تبدیل به معروف‌ترین نویسنده تبعیدی کشورش شده بود. او حتی بعد از انقلاب مخملی، سقوط پرده آهنی و خلق جمهوری چک هم به کشورش بازنگشت. با توجه به این که میلان کوندرا نودمین تولد خود را در روز اول آوریل جشن گرفت، به احتمال زیاد این رمان آخرین اثر او خواهد بود.

هیجان انگیز

پاسخ تند علیفر به انتقاد هوشنگ گلمکانی

شما برو درباره فیلم و هنرپیشه حرف بزن!

شهروند| علیرضا علیفر در سال‌های اخیر به یک چهره خبرساز در میان گزارشگران تلویزیونی تبدیل شده و با کلمات و نحوه خاص گزارش خود موافقان و مخالفانی دارد. جدیدترین منتقد این گزارشگر باسابقه هوشنگ گلمکانی، منتقد سینما بوده که با انتشار تصویری از بازی یکشنبه شب پاری سن‌ژرمن با گزارش علیفر نوشته است: ««یعنی وقتی آقای علیفر یک جور خاصی می‌گوید «تووووووی دروااااااازه... تووووووووی دروااااااازه» پیش خودش فکر می‌کند خیلی جالب و تاثیرگذار و بامزه می‌گوید یا دارد مسخره‌مان می‌کند؟ با این نوع اجرا، بیشتر به نظرم می‌رسد که دارد مسخرگی می‌کند، دست‌مان می‌اندازد، سربه‌سرمان می‌گذارد. غیراز این، کارش هیچ ربطی به هنرنمایی گزارشگران برای ایجاد هیجان ندارد. به‌هرحال چون ما اعصاب اضافی زیاد داریم، نامبرده مقداری از آن را می‌سایید و می‌خراشد تا بار اضافی با خودمان نکشیم.» علیرضا علیفر هم که معمولا انتقادات را بی‌جواب نمی‌گذارد، در واکنش به این منتقد سینمایی به «شهروند» می‌گوید: «استقبال مردم برای من مهم است. همواره در کوچه و خیابان مرا می‌بینند و با گفتن همان جمله «توی دروازه» از من یاد می‌کنند. این صحبت‌ها از روی حسادت است. البته معتقدم اگر قرار است کسی هم حسادت کند، باید همکار خودم باشد؛ وگرنه دیگران نمی‌توانند محبوبیت، شهرت و جذابیت من نزد مردم را کاهش دهند. من که آقای گلمکانی را نمی‌شناسم، اما به ایشان سلام برسانید و بگویید زیاد حرص نخور!» وی همچنین می‌افزاید: «برادر من شما برو در سالن‌های سینما و وقتی بیرون آمدی درباره فیلم، کارگردان و هنرپیشه حرف بزن. من که تازه‌کار نیستم، بخواهم از این حرف‌ها به جوش بیایم. از این گلمکانی‌ها زیاد دیده‌ام و الان هم به این آقا می‌گویم برو در حوزه تخصصی خودت کار کن و در کاری که تخصص نداری، فضولی نکن!» از فرصت همکلام شدن با علیفر استفاده کردیم و درباره پیش‌بینی‌اش از سرنوشت لیگ‌های معتبر اروپایی پرسیدیم: «پاری‌سن‌ژرمن که اگر همین بازی را می‌برد، قهرمان شده بود. هنوز هم ۸، ۷ بازی مانده و قطعا هفته بعد این اتفاق می‌افتد. در انگلیس و آلمان هنوز تکلیف قهرمان مشخص نیست؛ اگرچه در این ۲ لیگ هم رقابت بین ۲ تیم باقی مانده است. قطعا اگر مثل شرایط فعلی لیگ ایران، رقابت تا هفته‌های پایانی بین چند تیم باشد، به جذابیت لیگ‌ها کمک می‌کند.» این گزارشگر فوتبال در پایان هم درباره وضع نه‌چندان خوب صحبت کرد: «رئال مادرید ابتدای فصل اشتباه کرد که اجازه داد زیدان برود. الان هم که زیدان برگشته، فقط یک باخت داشته و جایگاه سومی‌اش تثبیت شده است. رئال مادرید و بارسلونا در هر شرایطی باشند، جذابیت خاص خودشان را دارند.»

خبر

سیل، اسبدوانی را با خود برد!

سیل در ترکمن صحرا میهمانی ناخوانده است که انگار خیال رفتن ندارد. ۲۰ روزی است که خانه و زندگی مردم زیر آب است و سرمایه‌های آنها از بین می‌رود؛ جدا از این موضوع عشق ترکمن‌ها در حال آسیب دیدن است. از دیرباز ترکمن صحرا یعنی شهرهای گنبد، آق‌قلا و بندر ترکمن به‌عنوان مهد اسبدوانی ایران مورد توجه بوده و تقریبا در همه هفته‌های سال مسابقه اسبدوانی در میادین این سه شهر برگزار می‌شد. حالا با خسارت‌های بسیار زیاد سیل، میادین اسبدوانی در این شهرها مخصوصا در شهر آق‌قلا که میدانش به تازگی مورد مرمت و بازسازی اساسی قرار گرفته بود، عملا برای برگزاری مسابقات با مشکلات جدی از نظر سخت‌افزاری روبه‌روست.

چرا منتقدان، فیلم رحمان ۱۴۰۰ را جدی نگرفته‌اند؟

گلایه‌های آقای کارگردان ۲۰ میلیاردی!

گفت‌وگویی که آغاز نشده، به پایان رسید...

پولاد امین| رحمان ۱۴۰۰ همچنان دارد با سرعت به سمت رکوردشکنی پیش می‌تازد. فیلمی که در حدود سه هفته به حدود ۲۰ میلیارد تومان رسیده؛ و هیچ بعید نیست که تا چندی بعد رکورد پرفروش‌ترین فیلم را از هزارپا گرفته و یک‌بار دیگر منوچهر هادی را به‌عنوان پرفروش‌ترین فیلم سینمای ایران برساند. گذشته از این رکوردشکنی؛ رحمان ۱۴۰۰ اما در کل فیلم بدی نیست، البته اگر توقعات‌مان را از فیلم با واقعیات همسان کنیم. فیلمی که با این هدف ساخته شده که بخنداند و بفروشد؛ و چون هم می‌خنداند و هم می‌فروشد، پس فیلم موفقی است. برای همین هم بد ندیدیم پای صحبت‌های کارگردان این فیلم بنشینیم. فیلمسازی که چندسالی می‌شود هرچه می‌سازد، می‌فروشد؛ و این یعنی که با فیلمسازی سروکار داریم که رگ خواب مردم را می‌شناسد، فیلمسازی که به این دلیل گفت‌وگو با او می‌تواند آموزنده باشد. اما...

یک سوال مهم

... و این یعنی که منوچهر هادی از این که فیلم آخرش، رحمان ۱۴۰۰ در رسانه‌ها و محافل سینمایی جدی گرفته نشده است، دلگیر است. دلگیری هادی البته هنوز به آن حدی نرسیده که در زمان اکران فیلم «من سالوادور نیستم» رسیده بود و در آن‌جا به منتقدانی که گفته بودند فیلمش توهین به شعور مخاطب است، پاسخ داده بود که «قطعا مغز خودش مزخرف است و آدم بی‌شعوری‌ست»! اما گذشته از شوخی، و فارغ از فروش بالای رحمان ۱۴۰۰، که تقریبا تمام رسانه‌ها نیز درباره آن نوشته‌اند، چرا منوچهر هادی انتظار دارد منتقدان فیلمش را جدی بگیرند؟ برچه اساسی؟ یا بهتر است این گونه بپرسیم: چرا منوچهر هادی انتظار دارد فیلم رحمان ۱۴۰۰ جدی گرفته شود؟

چه جای گله؟

راستی مگر منوچهر هادی خودش فیلم رحمان ۱۴۰۰ را جدی گرفته است که انتظار دارد منتقدان هم این کار را بکنند؟ از همان ابتدای ساخت این فیلم؛ آیا جایی به نقل‌قولی، جمله‌ای یا گفت‌وگویی از منوچهر هادی برخورده‌اید که جز ارایه نکات آماری، درباره میزان فروش یا رکوردهای شکسته‌شده و در دسترس این فیلم نکته‌ای دیگر را عنوان کرده باشد؟ فیلمسازی که تمام مسائل دیگر را نادیده گرفته و تنها و تنها درباره فروش فیلمش حرف می‌زند، چرا باید انتظار داشته باشد که روزنامه‌نگاران و منتقدان به نکاتی لابد مهم و ارزشمند و عمیق در فیلم او اشاره کنند؟ اصلا فیلمسازی که می‌آید و رک‌وراست می‌گوید که «نمی‌خواهم مثل فیلمسازانی شوم که در اواخر زندگی‌شان، محتاج پول بازنشستگی و اجاره‌نشین هستند. من اول باید خانه و زندگی‌ام را تکمیل کنم» چرا انتظار دارد دیگران نگاهی دیگر به کارهایش داشته باشند؟ آیا این اتفاقی غیرطبیعی است که منتقدان هر فیلم او را یک گام برای رسیدن به اهدافش ارزیابی کنند؟ این جای گله دارد؟

کارنامه‌هادی

اصلا بیایید یک‌جور دیگر به موضوع نگاه کنیم. رحمان ۱۴۰۰ هشتمین فیلم منوچهر هادی است، کارنامه‌ای که در آن نمی‌توان به فیلم شاخصی برخورد- با این که چند فیلم آبرومند و محترم هم در کارنامه منوچهر هادی وجود دارد، اما به هرحال نمی‌توان این موضوع را کتمان کرد که فیلم‌هایی چون آینه بغل و سالوادور که هادی بیشتر با آنها شناخته می‌شود، فیلم‌هایی نیستند که باعث شوند منتقد یا روزنامه‌نگار طرف را جدی بگیرند. یعنی واقعا خود هادی سازندگان فیلم‌های شبیه این فیلم‌ها را جدی می‌گیرد؟ اصلا اگر ابوالحسن داودی از همان ابتدا هزارپا می‌ساخت، یا مانی حقیقی مثلا اگر از همان ابتدا ۵۰ کیلو آلبالو می‌ساخت، جدی گرفته می‌شد؟

رحمان ۱۴۰۰

فیلم جدید منوچهر هادی تمام ضعف‌های فیلم‌هایی از این نوع را یکجا دارد. فیلمی که با شعارهایی درباره فساد مالی و پولشویی و ریاکاری و شوخی‌هایی تکراری درباره عقب‌افتادگی فرهنگی مردم و البته چند شوخی بالای ۱۸ سال سعی کرده تماشاگر را راضی از سالن بیرون بفرستد، البته در این زمینه موفق هم شده؛ اما بی‌تردید خود منوچهر هادی بهتر می‌داند که این موفقیت ارزش انتقادی به فیلمش نمی‌بخشد. همچنان که به آینه بغل و سالوادور هم نبخشید، یا هزارپا و گشت ارشاد و نهنگ عنبر و اخراجی‌ها... رحمان ۱۴۰۰ البته تفاوت عمده‌ای با پرفروش‌های بالا دارد. آن فیلم‌ها نزد مخاطب عادی محبوب بودند، اما در فضای مجازی به وفور می‌شود نظرات تماشاگران فیلم را دید که ظاهرا فیلم در کشاندن‌شان پای گیشه‌ها موفق بوده، اما در راضی بیرون فرستادن‌شان نه. تماشاگرانی که ناراحتی خودشان را با پست‌ها و توییت‌هایشان سر منوچهر هادی خالی کرده‌اند: «از کارگردانی که تو دوسال، دو فیلم، دو سریال و یک تله‌فیلم می‌سازه، انتظار کیفیت دارید؟»؛ یا: «مزخرف‌ترین فیلم تاریخ»

شرط و شروط آقای کارگردان

تا نقد ننویسید از مصاحبه خبری نیست!

تبریک آقای هادی. بابت رکوردشکنی رحمان ۱۴۰۰...

مرسی. ولی من اصلا نمی‌خواهم درباره این فیلم گفت‌وگو کنم.

چرا؟

این چند روزه اونقدر نقد و نظر منفی درباره فیلم دیدم که اصلا باورم نمی‌شود. فیلمی هم که اینقدر بد باشد، اصلا برای چه باید درباره‌اش حرف بزنیم؟

ولی آقای هادی؛ کاری به منتقدای دیگر ندارم. ولی روزنامه ما موضع منفی درباره فیلم رحمان ۱۴۰۰ نداشته و معتقد بوده که هر فیلمی رو باید با توجه به هدفی که دنبال می‌کنه، ارزیابی کرد و از این نظر رحمان فیلم موفقیه و حداقل این‌که به هیچ‌وجه در اون حدی که بعضیا می‌گن نبوده...

ببخشین؛ نیازی نیست این چیزا رو به من بگین. من که می‌دونم چه کار کردم و تا چه حدی موفق بودم یا نبودم.

خب درباره همین موضوع حرف بزنیم...

من اصولا نه ادعایی دارم نه چیزی، در مورد رحمان ۱۴۰۰ هم تنها می‌توانم بگویم که ما در این فیلم سعی کردیم یک کمدی انتقادی تروتمیز و خوش‌ساخت بسازیم، فیلمی که حرف دل مردم را بزند و درعین حال ساخت و بازیگران خوب داشته باشد.

در این موضوع که کسی تردیدی ندارد. پس ناراحتی‌تان از چیست؟

حقیقتش من اصلا انتظار نداشتم این فیلم چنین بی‌سروصدا پیش برود و درباره این فیلم سکوت کنند. وقتی آدم فیلمی را می‌سازد توقع دارد که منتقدان بیایند فیلم را نقد کنند، اما در حدود ۲۰ روزی که از اکران فیلم می‌گذرد، هیچ‌کدام از منتقدان حتی چند سطر هم درباره رحمان ۱۴۰۰ ننوشته‌اند. انگار منتقدان نقدنوشتن درباره فیلم کمدی را کسر شأن می‌دانند. برای همین هم هست که من تصمیم دارم با رسانه‌ای که درباره رحمان ۱۴۰۰ نقد ننویسد، مصاحبه نکنم.

خب این که شبیه گروکشی می‌شود. بگذریم از این که روزنامه شهروند اولین نشریه‌ای بود که یادداشت مفصلی درباره رحمان ۱۴۰۰ چاپ کرد و حتی در روز دوازدهم فروردین‌ماه این مطلب تیتر و عکس یک روزنامه هم شد.

با این چیزها کار ندارم. شما هم اگر می‌خواهید با شما مصاحبه کنم، باید یک نقد بنویسید و عکس مطلب را برای من بفرستید تا قرار مصاحبه را بگذارم.

آقای هادی؛ من منتقد یا سینمانویس که قرار نیست سفارش مطلب از شما بگیرم.

این سفارش مطلب نیست. تازه اصلا هم منظورم این نیست که نقد مثبت بنویسید. اصلا منتقدی بیاید و تنها و تنها درباره ایرادات این فیلم بنویسد. اما این جوری با نادیده گرفتن فیلم انگار اصلا چنین فیلمی ساخته نشده است؛ یعنی کسی فیلم را جدی نمی‌گیرد. اما آن که فیلم را نقد کند، یعنی که لطفی به فیلم کرده و من هم با آن رسانه‌ها حرف خواهم زد.

کمپین داوران؛ به برنامه میثاقی نمی‌آییم

از مظفری تا مسعود مرادی و فنایی می‌گویند در حمایت از نود، فعلا فصد حضور در برنامه فوتبال برتر را ندارند. ماجرا تا کجا پیش خواهد رفت؟

شهروند| حاشیه‌های رسیدن برنامه نود به خط پایان تمامی ندارد؛ شاید خود مدیران شبکه سوم سیما هم تصور نمی‌کردند موضوع حذف عادل و برنامه نود این‌قدر نزد عموم اهمیت پیدا کند و حالا با گذشت حدود یک ماه هنوز همه در این‌خصوص حرف بزنند. دیگر عادت کرده‌ایم که هر روز یک اتفاق جدید رخ بدهد و حالا در جدیدترین واکنش‌ها به حذف عادل فردوسی‌پور و نود از شبکه سوم سیما، برخی کارشناسان داوری درصدد هستند تا کمپینی ایجاد کنند که طبق آن به برنامه فوتبال برتر با اجرای محمدحسین میثاقی هم نروند. اتفاقی که البته نوعی دودستگی را نیز میان داوران بازنشسته ایجاد کرده و البته دپارتمان داوری فدراسیون هم خودش را کنار کشیده تا شاهد اختلاف نظرات بیشتری میان کارشناسان باشیم.

مظفری آتش را روشن کرد

همه چیز از یک پست اینستاگرامی شروع شد که نوید مظفری یکی از کارشناسان داوری مورد علاقه عادل فردوسی‌پور منتشر کرد. او که از سوی برنامه فوتبال برتر برای کارشناسی داوری دیدارهای هفته بیست‌وچهارم لیگ برتر دعوت شده بود، با رد این دعوت خواست که موضوع را رسانه‌ای کند. به همین دلیل در اینستاگرامش عکسی از خودش و فردوسی‌پور گذاشت و نوشت: «با تشکر از دعوت مجدد دوستان در فوتبال برتر جهت حضور به‌عنوان کارشناس داوری، حضور در این برنامه را قبول نکردم چراکه آن را جایگزین نود می‌دانم؛ به امید حضور دوباره با عادل عزیز.» این پست مظفری بازتاب زیادی در فضای مجازی و رسانه‌ها داشت و البته شروع یک ماجرای بزرگ بود؛ این که تعداد زیادی از کارشناسان داوری راه مظفری را در پیش گرفته‌اند و نمی‌خواهند دعوت میثاقی را لبیک بگویند.

ادامه با مسعود مرادی؛ مصاحبه ممنوع!

چند ساعت بعد از نوید مظفری، نوبت به مسعود مرادی رسید تا در توییتر خود به حمایت از فردوسی‌پور بپردازد. او عکسی از حضور خود در برنامه نود یک سال پیش منتشر کرد و نوشت: «یک سال قبل همین موقع؛ یاد باد برنامه‌ای که به‌راستی برای اعتلای فوتبال کشورمان سال‌ها زحمت کشید. برنامه‌ای که حتی اجازه خداحافظی عادل عزیز از مردم در برنامه خودش را به او ندادند. فقط می‌توانم بگویم متاسفم.» با این که هنوز کارشناسان داوری دیگر رسما در این‌خصوص اعلام موضع نکرده‌اند، اما گفته می‌شود که برخی دیگر نیز تصمیم گرفته‌اند که برای کارشناسی داوری مسابقات به برنامه تحت اجرای محمدحسین میثاقی نروند. جالب‌تر این که هیچ‌کدام از این کارشناسان حاضر به مصاحبه با رسانه‌ها نیستند و تصمیمات‌شان را از طریق فضای مجازی به اطلاع عموم می‌رسانند.

فنایی هم به صف مخالفان پیوست

محمد فنایی که هفته گذشته در برنامه فوتبال برتر حضور یافت و کارشناسی داوری رقابت‌های لیگ را انجام داد، در این‌باره به «شهروند» می‌گوید: «زمانی که من به برنامه فوتبال برتر رفتم، بحث این نبود که این برنامه جایگزین نود شود. من فعلا با توجه به شرایط موجود هیچ نظری ندارم، اما واقعیت این است که ما وابستگی‌ای به تلویزیون نداریم و هیچ حقوقی هم دریافت نمی‌کنیم. آنها می‌خواهند از تجربیات و اطلاعات‌مان استفاده کنند.» او ادامه داد: «از سوی دیگر این ماجراها یک دعوا در داخل تلویزیون است و تا زمانی که به شخصیت ما لطمه‌ای نخورد نباید واکنش تندی نشان بدهیم.» فنایی که به‌دلیل سرماخوردگی نمی‌توانست درست صحبت کند، در پاسخ به این پرسش که آیا خودش از این پس هم برای کارشناسی داوری به فوتبال برتر می‌رود یا خیر، افزود: «من هیچ تصمیمی در این‌باره نگرفته‌ام. ولی این را باید بگویم که تصمیم برخی کارشناسان داوری شخصی است و هرگز تصمیم جمعی‌ای گرفته نشده است.» البته فنایی ساعتی بعد از تماس خبرنگار ما در اینستاگرامش اعلام کرد که در حمایت از فردوسی‌پور به برنامه جایگزین نمی‌رود!

رفعتی: میثاقی رفیقم است؛ موضعگیری‌ها شخصی است

برای این که زوایای بیشتری از ماجرا را روشن کنیم، با داود رفعتی، رئیس دپارتمان داوری فدراسیون فوتبال تماس گرفتیم. او در این‌باره به خبرنگار ما گفت: «ما در کمیته و دپارتمان داوری هیچ موضعی در این‌خصوص نداریم. شخصا با محمدحسین میثاقی رفیق هستم و برایش آرزوی موفقیت می‌کنم. او دوست نزدیکم است و هر کس هم حرفی زده و موضعی گرفته، نظر شخصی‌اش را گفته، وگرنه به‌طور کلی تصمیمی برای حضور یا عدم حضور در برنامه فوتبال برتر گرفته نشده است.»

آینده

در چنین شرایطی به نظر می‌رسد دست‌اندرکاران برنامه فوتبال برتر برای دعوت از کارشناسان داوری با محدودیت‌هایی مواجه شوند. چیزی که مسلم است موج حمایت‌ها از عادل فردوسی‌پور و برنامه نود همچنان ادامه دارد و مشخص نیست تا کی چنین موضعگیری‌های تندی علیه صداوسیما و به‌خصوص شبکه سوم سیما ادامه خواهد داشت.

تریبون

محمود اسلامیان: «تمام دنیا مسأله حق پخش را اجرایی کرده‌اند و ما هم نمی‌توانیم راه دیگری برویم. اگر تلویزیون حق پخش را ندهد، کاسه همان کاسه و آش هم همان آش خواهد بود. بالاخره دولت و مجلس باید این موضوع را حل کنند. نمایندگان مجلسی که در هر مسأله فدراسیون دخالت می‌کنند، موضوع حق پخش را هم پیگیری و حل کنند، اگر موضوع حق پخش حل شود، تحول بزرگی را شاهد خواهیم بود و اگر حل نشود با همین وضع فعلی مواجه خواهیم بود، یعنی ۷۰ درصد درآمدها را نداریم و هرگونه تجارت مالی هم نمی‌توانیم داشته باشیم.»

آندرانیک تیموریان: «خدا را شکر که گلم بهترین گل تاریخ آسیا شد؛ تلاش و زحمات تمام بازیکنان تیم بود که در مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ قهرمانان به ثمر نشست و توانستم آن گل را از فاصله‌ای دور به تیم بوریرام تایلند بزنم و تیم استقلال به مرحله نیمه نهایی لیگ قهرمانان صعود کند؛ جا دارد از تمام اشخاصی که ابتدا خودشان را لایق دانستند و بعد به گل بنده رأی دادند، تشکر کنم، چون بالاخره باشگاه استقلال برابر تیم بوریرام بازی کرد، ولی درواقع نماینده یک کشور در آسیا بود؛ خدا را شکر توانستیم پرچم پر افتخار ایران را با توجه به عملکردمان به اهتزاز درآوریم. خیلی خوشحال هستم و خدا را شکر می‌کنم؛ از تمام کسانی که در داخل و خارج از ایران به من رأی دادند، تا این گل انتخاب شود، تشکر می‌کنم.»